

er een Ting; jeg ved, og det er, at det ærede Medlem er en fortræffelig Skuespiller. Derfor kan det ærede Medlem ogsaa altid paaregne det høje Tings udelte Opmærksomhed, naar det ærede Medlem optræder. Men for at det ærede Medlem ikke skal tage fejl af Situationen, vil jeg gerne tilføje, at det ærede Medlem er en saa fortræffelig Skuespiller, at selv om han optræder i en daarlig Rolle, vil han kunne paaregne en ikke ringe Opmærksomhed hos det høje Tings Medlemmer.

Jensen (Aale): Der er jo nu ogsaa her i Tinget sagt meget om denne Sag. Ordførerne har talt, og andre Medlemmer har talt, og det er særlig fra de Medlemmer, der ikke er Ordførere, at Kritikken af Lovforslaget har været stærk. Men til Trods for, at der er sagt saa meget, har alligevel ingen haft Mod til at tage Ansvar for hverken for det ene eller det andet. Ingen har povet at tage Ansvar for at sige, at vi skal hurtigt op til Pari, eller at vi skal gaa til Guldindløselighed til en lavere Kurs. Jeg antager derfor, at Forhandlingen vil faa det Resultat, at de fleste af Medlemmerne stemmer for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse; en Del vil maaske undlade at stemme og ganske enkelte maaske stemme imod, men ingen kan rose sig af, at de er kommet med noget, der var bedre.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) sagde, at den Lov, der blev vedtaget i Fjor, maaske blev vedtaget under en Julestemning. Hvis man maa — og det maa man vel — fremdeles betragte Julestemningen som: Fred paa Jorden og Menneskene en Velbehagelighed, maa det have været en mærkværdig Julestemning, der har hersket i det konservative Folkeparti i Fjor ved denne Lovs Vedtagelse, for der herskede jo den stik modsatte Stemning. Jeg tror, at Partiet havde hele 7 Ordførere i Folketinget, og det var knapt nok, at Medlemmerne i det andet høje Ting kunde komme hjem og fejre Juleferie. Hvordan Stemningen var, da de kom hjem, og særlig hvordan den var i det Parti, der havde de mange Ordførere, er jeg slet ikke i Stand til at bedømme, men at den skulde have været særlig højtidelig, kan jeg vanskeligt tænke mig. Vi fik i hvert Fald at vide Gang paa Gang, at Loven, som den var affattet, slet ikke kunde holde. Men nu har vi jo set, at den har holdt alligevel. Det ærede Medlem gør imidlertid gældende, at Kronens Stigning skyldes slet ikke denne Lov. Man kan jo sige meget, men det er dog et Faktum, som man ikke

kan komme udenom, at det først var, da vi fik denne Lov, at Kronen steg, og det synes jeg ogsaa, man kan forstaa, naar man ved lidt om Forholdene paa dette Omraade. Det er imidlertid blevet fremdraget fra anden Side, og jeg behøver ikke at dvæle derved, men skal blot sige saa meget, at da Kronen var fastlagt og ikke kunde dale længere ned end til 68, var det givet, at det ikke længere kunde betale sig at spekulere i fremmed Valuta, men at der maaske laa en Gevinst i Spekulation i den danske Krone, og dette har antagelig ikke været uden Indflydelse paa Kronens Stigning.

Endelig har jeg et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for det radikale Parti (Veistrup); ikke til Biordføreren, men til Hovedordføreren. Han sagde, at det foreliggende Lovforslag ingenting fastlægger. Det er dog vist noget af en Fortalelse, jeg kan i hvert Fald ikke tænke mig, at den ærede Ordfører vil staa bagved denne Udtalelse. Jo, Lovforslaget fastlægger da i hvert Fald dette, at Spillerummet for Kronens Svingning bliver mindre, naar Lovforslaget vedtages, hvad der forhaabentlig sker. Senere hen kom den ærede Ordfører med en ganske mærkværdig Udtalelse, nemlig den, at han vilde slet ikke have dette Nedskæringspræg hæftet paa sit Parti. Det behøvede han i og for sig ikke at sige, for der er Nedskæringsfolk — i den almindelige Betydning af Ordet Nedskæring — indenfor alle Partier, og jeg vilde ikke betragte det som noget nedsættende, hvis man skulde finde paa at sige, at jeg for mit Vedkommende var Nedskæringsmand. Men det ærede Medlem sagde, at de Folk, som nu kræver, at Kronen skal op i Pari, er de virkelige Nedskæringsfolk. Det maa vist beroente paa en Fortalelse af den ærede Ordfører eller paa en Misforstaaelse af mig, thi de, der vil have Kronen op i Pari, kan jo udmærket godt have staaet paa det Standpunkt, at Kronekursen ikke skulde have været nedad, saaledes som den faldt, og særlig saa stærkt som den faldt i 1919 og 1920. Hvis det ærede Medlem vil undersøge, hvad der skete den Gang, vil han i hvert Fald faa at vide, at jeg var meget stærkt imod det, der bragte Kronen til at falde saa stærkt, som den gjorde. Det havde vist været rigtigt, hvis man havde lyttet til de Røster, der sagde, at man skulde gøre, hvad man kunde, for at modvirke Kronens Fald, fordi det vilde faa skæbnsvangre Følger — de Følger, vi i Øjeblikket lider under.

Jeg kunde ikke lade være med at lægge Mærke til en anden Udtalelse af den ærede